

Abstrakt

Tato disertační práce na příkladu vybraných novel čínských spisovatelů Ge Feie a Yu Huaa zkoumá, jakou funkci zastávají prvky strachu a nadpřirozena v čínské avantgardní literatuře 80. let 20. století. Současně se zaměřuje na otázku, jak daná literární díla vypovídají o možnostech lidské subjektivity: zdali subjekt vyobrazují jako svobodného, autonomního jedince, nebo spíše jako bytost determinovanou svým prostředím a psychickým nastavením. Ke zkoumaným literárním dílům je přistupováno jako k „fantastické literatuře“ (dle definice Tzvetana Todorova a Nancy Traill) a při jejich interpretaci jsou použity prvky psychoanalytické teorie. Podrobným rozbořením daných děl dochází disertační práce k závěru, že Ge Feiovy a Yu Huaovy novely sice ukazují, že lidská subjektivita je omezená mnoha vnitřními i vnějšími podmínkami, zároveň však subjektu přiznávají jistou míru autonomie v možnosti tyto podmínky poznat, zaujmout k nim osobitý postoj a proměnit tak způsob svého vztahování se ke světu. Prvky strachu a nadpřirozena v daných literárních textech fungují jako určitý „katalyzátor“ poznávací funkce literatury: v rámci fikčního světa díla dávají vzniknout rozličným soupeřícím modelům reality a umožňují tak čtenáři poměřovat, jak se v každém z těchto modelů projevuje lidský subjekt.

Klíčová slova: čínská avantgardní literatura, čínská moderní literatura, Ge Fei, Yu Hua, 80. léta 20. století, fantastická literatura, nadpřirozeno, subjektivita, psychoanalytická teorie, teorie estetického účinku